

לתקוף את איראן עכשיו, לפני שיהיה מאוחר מידי

23.10.2023 | ד"ר רפאל בן לוי | written by

"במשחק השחמט של איראן, חמאס הוא פיון, חיזבאללה צריח, ומתקני הגרעין הם המלכה"

את החשבון יש להגיש לטהרן

23.10.2023 | יצחק קליין | written by

את החשבון על הטבח בשבת-שמחת תורה יש להגיש לטהרן. המשטר האירני אחראי להקמת מערכות טרור על גבולותינו והפעלתם. בכירים אירניים סייעו לחמאס לתכנן את מתקפת הדמים על ישראל. ההרתעה והמוניטין של ישראל תיפגע קשות אם נאפשר למשטר האירני לפגוע בנו באמצעות גרורותיו ולהישאר בעצמו חסין מפני פגיעות.

אך הדרך לטהרן אינה ישירה או פשוטה. היא צריכה להתקדם על חרבות שתי הגרורות האירניות, חמאס וחיזבאללה, ועל חורבות הקונספציה האסטרטגית הישראלית הכושלת שאפשרה את הטבח שפתח מלחמה זאת.

תחילת הקונספציה הזאת היא במחשבה שישראל מסוגלת להתמודד עם ארגונים כמו חיזבאללה וחמאס בזול. כשהם מרימים ראש, אפשר להכות בהם, להרתיע אותם ולרכוש תקופה ארוכה של שקט. תפיסה זאת הייתה מושתתת על הערכה שגויה של המניעים של אויבינו: הם תוקפים אותנו מתוך עצבים, או בגלל שהם רוצים עוד זכויות דייג או גז, ואפשר לנהל איתם עסקים באמצעות מקלות צבאיים וגזרים מזדמנים.

מולנו עומדים אויבינו חכמים ונחושים הרבה יותר מאשר הנחנו. במשך עשרות שנים הם פועלים, יחד עם הפטרונים שלהם באירן, עם יעד אסטרטגי ארוך-טווח: בנייה הדרגתית של כוחותיהם במטרה להשיג עליונות מוראלית וצבאית עלינו ולהכריע אותנו. לעומתם ישראל בחרה תמיד בדרך הקלה שהייתה נראית זולה: להרביץ קצת, לשלם קצת, אך לא להיכנס לעובי הקורה ולעקר איומים אלה מהשורש, דבר הכרוך במאמץ הולך וגובר ומחיר דמים הולך ומאמיר.

באחד הסבבים הקודמים מול עזה, אמרו לנו שכיבוש הרצועה מחדש עלול לעלות ב-500 הרוגים. 500 הרוגים! מי ירצה לשלם מחיר כזה רק כדי למחוק את החמאס? אז נרתענו

ועברנו הלאה. האם חסכנו בכך את ההרוגים? התשובה ברורה.

משך שני עשורים ויותר ישראל התנהגה כאדם המוצא נחש צפע איתו במיטה ומדמה לעצמו שהוא יכול לנהל איתו משא ומתן.

לכן קודם כל, ישראל צריכה להחליף דיסקט אסטרטגי: הבא להרגך ² השכם והורגו. נכון, המערכה נגד חמאס תגבה אבידות קשות, בנוסף לאבידות שכבר ספגנו. נכון, מערכה נגד החיזבאללה תגבה אף היא אבידות ותגרום נזק רב. אך היא תגרום הרבה פחות אבידות והרבה פחות נזק אם ישראל תיזום אותה בהקדם, בזמן ובתנאים שלה. התובנה העולה מהאירועים הקשים שפתחו מלחמה היא שאין תוחלת מהניסיון להתחמק ממלחמת כלייה נגד אויב אידיאולוגי, אם הדבר רק אפשרי. כל דחייה רק מגבירה את המחיר שנצטרך לשלם בסוף.

בעת כתיבת שורות אלו האיום של חיזבאללה על העורף הישראלי הוא הגורם העיקרי המרתיע את ישראל מלעשות באירן את השפטים המגיעים לה. את מכשול זה יש לסלק מהדרך לטהרן בהקדם האפשרי. עלינו להסתכל למציאות בעיניים ולהבין כי המחיר היום יהיה כבד, אך קל יותר מהמחיר בעוד שנה או בעוד שנתיים.

מול אירן החישוב הוא שונה. ישראל ואירן רחוקים זה מזה. המלחמה שלנו נגד אירן לא תסתיים בתמונות הדומות לכיבוש ברלין על ידי הצבא האדום בסוף מלחמת העולם השנייה, עם הטנקים של חטיבה 7 מתקדמים על הריסות טהרן.

עם זאת אפשר להפליג באירן מכות המערערות את יציבות השלטון שם, על תשתיות צבאיות ואזרחיות ובעיקר על ההנהגה המדינית והצבאית. אם נשחרר את עצמנו מהכבלים שחמאס וחיזבאללה מטילים עלינו כעת, יכולתה של אירן לפגוע בנו בעתיד תיפגע קשות. בו בזמן נרכוש את החופש להגיש את החשבון שלנו למשטר האייטולות בריבית דריבית.

פורסם במקור ראשון, בתאריך 19.10.2023

כל הכוכבים מסתדרים לאיראן, ויש לזה מחיר כבד

written by תא"ל במיל" יוסי קופרווסר | 23.10.2023
התעוזה הגוברת של המשטר בטהראן בתחום הגרעין נובעת ישירות ממצבה האזורי והבין-לאומי

המשתפר [?] דווקא עכשיו, הפגישה בין נתניהו וביידן חשובה יותר מתמיד [?] זה לא אומר
שלישראל אין מה לעשות כבר ממחר בבוקר [?] אלו הצעדים

נטרול האיום מטהרן קודם לנורמליזציה

23.10.2023 | שבת בן מאיר written by

דבריו של ראש המוסד, דדי ברנע, לא באמת כווננו לאיראן [?] הרפובליקה האסלאמית מודעת
למעלליה ומבינה את הסיכון שבתגובה ישראלית [?] דברי ראש המוסד נועדו להבהיר לממשל
ביידן מהו סדר העדיפויות של ירושלים

ביידן דוחה את הטיפול באיום האיראני

23.10.2023 | שבת בן מאיר written by

במאי השנה, שר הביטחון יואב גלנט חשף: "איראן צברה חומר מועשר ברמה של 20% ו-60%,
שיכול להספיק לחמש פצצות גרעיניות". לפי דבריו באותה העת, "תוכנית הגרעין האיראנית
נמצאת בשלב המתקדם ביותר שבו היתה אי-פעם". שתי הקביעות הללו הן העובדות המרכזיות
שאמורות לעמוד לנגד עיניהם של קובעי המדיניות בישראל, כמו גם של אנשי ממשל, חברי
קונגרס ומובילי דעה אמריקנים, בכל עת שיתייחסו להבנות המתגבשות בין ארה"ב לאיראן.

לפי הדיווחים באמצעי התקשורת, האמריקנים והאיראנים הגיעו בימים האחרונים להבנות על
"עסקה" שבמרכזה שלושה מרכיבים: הראשון [?] שחרור אסירים הדדי. השני [?] שחרור כספים
איראניים בהיקף של כ-6 מיליארד דולר מבנקים בדרום קוריאה ובעיראק. גישה של איראן
לכספים אלה נמנעה בעקבות סנקציות שהוטלו עליה בעבר על ידי ארה"ב. בהתאם להבנות
המתגבשות, איראן תורשה להשתמש בכספים אלה למטרות הומניטריות. המרכיב השלישי [?]
הקפאת הפעילות האיראנית להעשרת אורניום. איראן אמורה להתחייב לא להעשיר אורניום
מעבר לרמה של 60%, ולא לצבור חומר נוסף ברמת העשרה זו.

מסגורן של הבנות אלה כ"הסכמות לא רשמיות" אמור לפטור את הממשל מהבאתן לאישור
הקונגרס [?] דבר שאינו מובטח בקונסטלציה הפוליטית הנוכחית, ושעלול היה להלהיט את הדיון

הציבורי בפרטי ההבנות, ובכלל במדיניותו של ביידן ביחס לאיראן.

בדרך זו מבקש ממשל ביידן "לבעוט את בעיית איראן" אל שנת 2025, ולאפשר שקט זמני בגזרה זו במהלך מערכת הבחירות בארה"ב.

מבחינתה של איראן, הצעדים שנדרשו ממנה במסגרת ההבנות הם מינוריים [?] בוודאי בהשוואה לרשימת הדרישות שהוצגה לה בתמורה לחזרה להסכם הגרעין המקורי. אמנם היא גם לא תקבל את מלוא התמורות שהובטחו לה בתמורה לחזרה להסכם זה, אך לראשונה היא זוכה להיתר דה-פקטו להעשיר אורניום ל-60%. יתרה מכך, כבעבר גם בעתיד, היא תוכל להפר את התחייבותה לא להמשיך להעשיר ברמה זו או יותר מכך.

מסגרת ההבנות עלולה לקבע את מעמדה של איראן כמדינת סף גרעינית בהסכמת ארה"ב. בידי איראן תישאר האפשרות לפרוץ ליכולת גרעין צבאית. התפתחות זו מחזקת את החשש כי חרף הצהרותיו על דבקותו באסטרטגיית מניעה של גרעין צבאי, הממשל האמריקני מתנהל כמי שבחר בהכלה של איום זה, לפחות ברמתו הנוכחית.

במקביל להמשך המאמצים לשיפור יכולותיה המבצעיות, על ישראל לדבוק בהתנגדותה הפומבית להסכמות ולווייתורים אלה, ולדרוש מארה"ב צעדים מעשיים מול איראן. זה כלל לא בטוח שישראל צריכה להיות שותפה לשקט שמבקשים אנשי ביידן להשיג, ולמאמצים שהם נוקטים כדי לדחות את העיסוק בסוגיה זו עד לאחר הבחירות. את עמדתה בעניין זה עליה לגבש בהתאם לתוצאות השיח החשאי שמתקיים עם הבית הלבן.

▪ פורסם לראשונה ב"ישראל היום"

ביידן חס על איראן ונוזף בישראל

23.10.2023 | וינברג | written by דוד מ'

נשיא ארצות הברית ג'ו ביידן נזף בשבוע שעבר את הנזיפה הקשה ביותר שלו אי-פעם בממשלת נתניהו, והזהיר ש"ישראל אינה יכולה להמשיך בדרך זו" בנוגע להצעות לרפורמה המשפטית וליזמות חקיקה אחרות, "אנטי-דמוקרטיות" לכאורה. "אני מקווה שהוא (נתניהו) ייסוג מזה", אמר ביידן, והוסיף שאין לו כוונה להזמין את נתניהו לבית הלבן "בזמן הקרוב".

למרבה הצער, ייתכן שנשמע בימים הקרובים דוברים של הבית הלבן ומחלקת המדינה מגבירים את הלחץ על נתניהו בדיבורים מתנשאים על הצורך "להגן על הדמוקרטיה" ו"להימנע

דוברים אלה יטענו ש"אנחנו מאמינים שכיבוד זכויות האדם, חירויות היסוד וחברה אזרחית חזקה חשובים באופן קריטי לממשל אחראי וקשוב", ובכך ירמזו שישראל אינה שותפה לאמונה זו משום שהרפורמה המשפטית תגביל כמה סמכויות שנטל לעצמו בית המשפט העליון בישראל.

ואז הם יפליגו בדרשות נגד הרחבת ההתנחלויות "שלגמרי אינן עולות בקנה אחד עם המאמצים להוריד את המתח ולהבטיח רגיעה, ופוגעות בסיכויים לפתרון שתי המדינות²", או משהו כזה.

וכאשר צה"ל או משטרת ישראל יפעלו נגד פורעים פלסטינים בירושלים או בגדה המערבית³ אלימות שלמרבה הצער היא די צפויה במהלך תקופת הרמדאן הנוכחית, בהתחשב בהתפרקות הרשות הפלסטינית ובנטייתן של קבוצות אסלאמיות קיצוניות לנצל את חולשתה של הרשות ואת מה שהן תופסות כחולשתה של ישראל⁴ ממשל ביידן יהלום שוב בישראל.

דוברי הבית הלבן ומחלקת המדינה יקראו "לכל הצדדים" לעצור את האלימות, אבל יבהירו שווינגטון רואה את פעולות הביטחון של ישראל כ"משלהבות במיוחד ולא מידתיות".

ואז הם יתחילו שוב לקשקש על האפשרות לפתוח מחדש את הקונסוליה של ארצות הברית בירושלים, שלמעשה תהיה שגרירות לרשות הפלסטינית. (הקונסוליה הזו נסגרה בידי ממשל טראמפ, כשהממשל הכיר בריבונותה המלאה של ישראל בירושלים והעביר את שגרירות ארצות הברית מתל אביב לירושלים.)

מדוע ממשל ביידן מציק לישראל בעניינים אלה? מדוע הוא מתלונן על עניין ישראלי פנימי לגמרי כמו הרפורמה המשפטית, או לגבי ירושלים, הפלסטינים וההתנחלויות, כשאפילו פקידי הממשל הכי פחות פרו-ישראליים יודעים שהרשות הפלסטינית מערימה קשיים ואינה ראויה לשום פרס מווינגטון, ושאין שום תהליך שלום מציאותי באופק?

באיזה יתרון זוכה הממשל במאבק החשוב הרבה יותר במזרח התיכון⁵ התחרות האסטרטגית האדירה שניצבת בפני ארצות הברית עם התפשטותה של סין והאדרתה העצמית של רוסיה⁶ בכך שהוא חובט בשותפתו הביטחונית החיונית, ישראל?

האם זה משום שביידן באמת חושש לטוהר הדמוקרטיה בישראל? ייתכן שיש לזה איזשהו משקל, אבל לדעתי ההסבר העמוק יותר להסלמה הנוכחית במתח בין ארצות הברית וישראל הוא הכניעה האמריקאית לאיראן.

ביידן מאותת לנתניהו: תפסיק לדבר על פצצת הגרעין האיראנית, ושלא תעז לתקוף את איראן, או שארצות הברית תמרר לך את החיים בחזיתות רבות אחרות.

במילים אחרות, ביידן מדבר בקול רם על שופטים, רפורמה משפטית, ירושלים ושימוש מושכל בכוח בשטחים, בעיקר כדי להכריח את נתניהו להיכנע בנושא איראן.

שלא תטעו: ביידן אינו מתכוון לפעול נגד איראן § למרות ההתקפות האיראניות על כוחות אמריקאים ומטרות אחרות במפרץ, למרות הייצור המורחב והייצוא של רחפני תקיפה (כולל לרוסיה לשימוש באוקראינה), ולמרות ניסיונותיה המתמשכים של איראן לבנות ציר אנטי-אמריקאי במזרח התיכון.

ביידן קרוב יותר מתמיד להסכמה עם טהרן § למרות העשרת האורניום האיראני לרמה שקרובה לייצור פצצה (84% לדברי הסוכנות הבינלאומית לאנרגיה אטומית, קרוב מאוד ל-90%, הרמה ההכרחית לייצור נשק אטומי), למרות צבירתו של אורניום בדרגת נשק עבור כחמישה כלי נשק גרעיניים תוך שלושה חודשים, ולמרות הבטחתו של ביידן שלעולם לא יאפשר לאיראן להשיג נשק גרעיני.

יושב ראש המטות המשולבים של ארצות הברית, הגנרל מארק א' מילי, אמר בשימוע בקונגרס בשבוע שעבר שארצות הברית "נשארת מחויבת, כעניין של מדיניות, לכך שלאיראן לא יהיה נשק גרעיני מוכן לשימוש". שימו לב למושג החדש § "מוכן לשימוש". זה מרמז על כך שממשל ביידן מוכן להשלים עם נשק גרעיני בידי איראן כל עוד הוא אינו "מוכן לשימוש", או במילים אחרות, פרוס בשטח.

זהו שינוי דרמטי במדיניות הממשל § מאסטרטגיה של מניעת נשק גרעיני מאיראן לעמדה מרוככת הרבה יותר, של מניעת פריסת נשק גרעיני בידי איראן, אך לא מניעה של ייצור נשק כזה. כמעט אף אחד לא שם לב לנסיגה המדהימה במדיניות ארצות הברית באחת מסוגיות הביטחון העולמי הגדולות ביותר!

ההתייחסות ל"נשק גרעיני מוכן לשימוש" מבהירה שביידן לא ישתמש בכוח כדי לעצור את איראן מלפרוץ את התחייבויותיה לאי-הפצת נשק ומלייצר פצצה גרעינית אחת או יותר. הוא רק רוצה להוריד את סוגיית הגרעין האיראני מסדר היום שלו ולסלק אותה מדרכו. במילים אחרות, הוא מעוניין לטאטא אותה אל מתחת לשטיח.

ממשל ביידן בהחלט אינו מתכוון לאפשר לישראל או למבקרים אחרים לעמוד בדרכו. הוא אינו רוצה שישראל תתקוף באיראן. הדרך הטובה ביותר להבטיח את היענותה של ישראל למדיניות ארצות הברית בנושא איראן, באופן מעשי אם לא במוצהר, היא באמצעות איום בהתרחקותה של ארצות הברית מישראל בגלל סוגיות של "העיקרון הדמוקרטי" או עניינים הנוגעים לפלסטינים.

מה שעצוב במיוחד הוא **שיש** דרכים לעצור את התקדמותה העיקשת של איראן לעבר פצצה גרעינית ולעבר הגמוניה אזורית מבלי להגיע בהכרח למלחמה.

במאמר חשוב שפורסם בשבוע שעבר ב"ניוזוויק", שני מומחי ביטחון ישראליים מובילים (מאיר בן שבת ממכון משגב לאסטרטגיה ציונית ולביטחון לאומי, וערן לרמן ממכון ירושלים לאסטרטגיה ולביטחון) טענו שאיום אמין מצד צבא ארצות הברית נגד משטר האויטולות **יצמצם** את הסיכון

במלחמה אמיתית. הוא גם יוכל להסיג אחורה את הסחף של שחקניות אזוריות לעבר רוסיה וסין. לדבריהם, בלי איום כזה מצד ארצות הברית הסיכוי להתפרצות אלימה במזרח התיכון יגדל באופן משמעותי.

לדברי בן שבת ולרמן, מפת דרכים אמיתית של ממשל ביידן להתמודדות עם איראן תכלול את הרכיבים הבאים: חזרה מהירה לסנקציות על איראן עם פיקוח הדוק (בייחוד על ייצוא נפט איראני וטכנולוגיות דו-שימושיות), איתור תאי טרור של משמרות המהפכה ברחבי אירופה, השעיית חברותה של איראן בפורומים בינלאומיים, סנקציות ולחץ כלכלי על יחידים וארגונים המעורבים בדיכוי זכויות אדם, עונשים על תעשיות מפתח איראניות, צעדי שיבוש סמויים נגד תוכנית הגרעין של איראן, ובעיקר, הכנה והפגנה של איום צבאי אמין נגד המשטר האיראני.

כדי לדייק את זה עוד יותר, מארק דובוויץ ואורדה קיטרי מהקרן להגנת הדמוקרטיות בושינגטון מנו יותר ממאתיים אמצעים ספציפיים (בתחומי הצבא, הסייבר, הכלכלה, האנרגיה, החוק והדיפלומטיה) שסוכנויות הממשל של ארצות הברית יכולות לנקוט ב"פריסת אלמנטים מרובים של כוח לאומי" כדי להתמודד עם איומים מצד הרפובליקה האסלאמית של איראן.

אם יינקטו ביחד, אמצעים אלה יגבירו את ההרתעה האמריקאית וימנעו מלחמה. הם ייתרו את הצורך של ישראל להכות באיראן. למרבה הצער, הנשיא ביידן מעדיף לעשות הנחות לאיראן ולנזוף בישראל; לחוס על האייטולות ולגעור בנתניהו.

▪ המאמר פורסם לראשונה באתר News1 מחלקה ראשונה בתאריך 02.04.2023